(30.04.2003) Pane profesore, protože někteří přátele (spíše amatéři fyzici) se mě často ptají „*proč **zavádím** tu svou novou konvenci*“

$$\sqrt{2}\,.\,v \quad = \quad c \quad = \quad \sqrt{2}\;k\,.\,w \quad = \quad 2\,k^2.\,u \qquad (\,S^*) \quad ,$$

tak jsem se pokusil zde na to odpovědět a vysvětlit proč : že má toto zavedení stejný logický princip jako zavedení deceleračního parametru a vztahů k pohybovým rovnicím ; Pokuste se >přemoci se< a prostudovat si mé laické úvahy.Děkuji.

Podle Vl.Vanýska „Základy astronomie a astrofyziky“ z r. 1980, str.443 je decelerační parametr **:**

$$\frac{1}{2\,k^2} \;=\; q_0 \;=\; -\left[\frac{(d^2 R / d\,t^2)\,.\,R}{(d\,R / d\,t)^2}\right] \text{ pro } t = t_0 = \textbf{současnost}$$

Z výrazu rovnice dedukuji jednoduše, že čitatel je menší než jmenovatel a logicky je v čitateli rychlost nadruhou a ve jmenovateli také rychlost nadruhou. (při $\underline{k^*}\,.\,v \;=\; c \;= 1$) Literatura dále uvádí, že decelerační parametr (bezrozměrné číslo) se pohybuje v rozmezí $0 < q < 1$. A Vanýsek uvádí, že při **:**

$q \;< ½$ je expanze vesmíru hyperbolická $q \;\text{-->}\; 0$ čili $v \text{-->} 0$; $c \;=\; 1$

$q \;= ½ \;= k^2 q_0$ je expanze vesmíru parabolická $c^2\,q \;=\; v^2 \;=\; k^2\,w^2 \;=\; k^4\,u^2\,/q$

$q \;> ½$ je expanze vesmíru eliptická $q \;\text{-->}\; 1$ čili $v \text{-->} 1$; $c \;=\; 1$

…což ale znamená némlich stejný „úmysl v bleděmodrém“ jako má Lorentzova transformace,.
a následně její opravný činitel $\gamma = \sqrt{1 - v^2 / c^2}$

Prostě škála všech rychlostí je $\underline{k^*}\,.\,v \;=\; c \;= 1$, kde $\underline{k^*}$ pulsuje $0 < k^* < 1$

Čili **:** sjednotím-li to vše dohromady, Vanýska s mou volenou konvencí, pak bude **:**

$$\frac{1}{2} \;=\; \frac{v^2}{c^2} \;=\; q \;=\; k^2.\,q_0 \;=\; \frac{k^2.\,w^2}{c^2} \;=\; \frac{2\,k^4.\,u^2}{c^2}$$

$$\sqrt{2}\,.\,v \;=\; c \;=\; c \;=\; \sqrt{2}\;k\,.\,w \;=\; 2\,k^2.\,u \qquad (\,S^*)$$

$$c^2/2 \;=\; v^2 \;=\; c^2.\,q \;=\; c^2.\,k^2.\,q_0 \;=\; k^2.\,w^2 \;=\; 2\,k^4.\,u^2$$

q_0 – stav decelerace v době = současnost; budiž také $q_0 \equiv q_w$ (index $_w$ → věk vesmíru)

q – stav decelerace v době kdykoliv v průběhu dějin vesmíru $q_0\,.\,k^2 \;=\; q$

(tady by ty indexy měly být asi otočeny …?)

což znamená, že moje konvence (S*) a „Vaše konvence“ pro decelerační parametr jsou smyslem stejné .

$$\frac{q_0\,.\,k^2}{q} \;=\; \frac{k^2\,w^2}{v^2} \;=\; \frac{2\,k^2\,w^2}{c^2} \;=\; \frac{2\,k^2\,u^2}{w^2}$$

$$\left[\frac{\dfrac{d^2 R}{d\,t^2}\,.\,R}{\left(\dfrac{d\,R}{d\,t}\right)^2}\right]_{t_0 \,=\, t_w} \;=\; \frac{\dfrac{u^2}{x_v}\,.\,x_v}{w^2} \;=\; \frac{u^2}{w^2} \;=\; \frac{w^2}{c^2} \;=\; \frac{1}{2\,.\,k^2} \;=\; q_0 \;=\; \frac{q}{k^2} \;=\; \frac{v^2}{c^2.\,k^2} \qquad (\,1\,)$$

pozor : zde až doposud psané k nerepresentuje křivost jak je v pasážích učebnice str. 442 až 444 Vanýska interpretováno. A všímavé oko si už všimlo, že :

$$\frac{q_0}{q} = \frac{w^2}{v^2} = \frac{2\,w^2}{c^2} = \frac{2\,u^2}{w^2} = \frac{2\,t_c^2}{t_w^2} = \frac{t_v^2}{t_c^2} = \frac{t_v}{t_w} \qquad (a)$$

…což znamená porovnávat decelerační parametr „současný q_0" s deceleračním parametrem „průběžným q" po celé dějiny zda se neměnil, nebo jak se měnil. Asi lze dedukovat, že vesmír se musí rozpínat stále parabolicky, tedy přesně kritickou rychlostí a má tedy i kritickou hustotu. – přesně !, stále

Podle literatury je **:**

$u / R = H \implies H = x_v / (t_w \cdot x_v)$

Vanýsek str. 443 uvádí rovnici pro křivost („současnou") **:** $-k = 1 / c^2 \; (R_{t=0}^2 \cdot H_0^2 \; (1 - 2\,q_0)$ (*)

a uvádí pro „průběžný" decelerační parametr rovnici **:**

$$q = \frac{4\pi\, G.\rho}{3\,H^2} \cdot CH \qquad (1)$$

kde **zavedu** **CH** – bude případná chyba ve Vanýskovi, tedy je to opravný činitel pro (1)

POZOR ! : protože nechci měnit smysl <u>svého</u> písmenka <u>k</u> , tak >opravím< ve Vanýskovi jeho písmenko pro křivost *k* na K = křivost . Od nyní bude Vanýskova rovnice (**) pro křivost **:**

$$-K = 1 / c^2 \; (R_{t=0}^2 \cdot H_0^2 \; (1 - 2\,q_0) \; (**)$$

Upravím (**) :

$$-K \cdot c^2 = R^2 H^2 - 2\,qk^2 \cdot R^2 H^2$$

$$-K \cdot c^2 = c^2 - (2 \cdot k^2 \cdot w^2 / c^2) \cdot c^2$$

$$2 \cdot k^2 \cdot w^2 - K \cdot c^2 = c^2$$

$$2 \cdot k^2 \cdot w^2 - 0 \cdot c^2 = c^2$$ pro nulovou křivost souhlasí s konvencí

Rovnici (1) si ještě upravím **(vynecháním číselného „nesmyslu", tj. vynechám čísla 4π / 3)** na **:**

$$(1) \qquad 2 \cdot k^2 q_0 = 2\,q = \frac{2\,.G\,.\,\rho}{H^2} \cdot CH = \frac{2\,.G\,.\,M^*\,.\,t_w^2}{x^3} \cdot CH = \frac{2\,.G\,.\,M^*}{{}^*c^2\,.\,{}^*x} \cdot CH$$

Zde M* znamená, že ještě není určeno zda ***m*** anebo $\boldsymbol{m_0}$. A protože $1 / \underline{H^2} = t_w^2$ – věk vesmíru, tak k němu <u>musí</u> korespondovat nějaký poloměr <u>R</u> , tedy vyjde ve jmenovateli (1) buď $*c^2$ **nebo** $*w^2$ **nebo** $*u^2$ **,** kteréžto může být ovšem vybráno až v důsledku „tvarování" M* do rovnováhy.

$$(1) \qquad \frac{2 \cdot k^2 q_0}{2\,q} = \frac{2\,.G\,.\,\rho}{H^2\,.\,2\,q} \cdot CH = \frac{2\,.G\,.\,M^*\,.\,t_w^2}{x^3\,.\;2\,q} \cdot CH = \frac{2\,.G\,.\,M^*}{{}^*c^2\,.\,{}^*x\,.\,2\,q} \cdot CH$$

$$(1) \qquad \frac{k^2 q_0}{q} = \frac{G\,.\,\rho\,.\,c^2}{H^2\,.\,k^2.w^2} \cdot CH = \frac{G\,.\,M^*.\,t_w^2.\,c^2}{x^3\,.\;k^2.w^2} \cdot CH = \frac{G\,.\,M^*.\;c^2}{{}^*c^2.\,{}^*x\,.\,k^2.w^2} \cdot CH$$

$$(1) \qquad \frac{k^2 q_0}{q} = \frac{k^2\,t_v^2}{t_c^2} = \text{-----------------} = \frac{2\,.G\,.\,M^*\,.\;c^2}{{}^*c^2.{}^*x\,.2.\,k^2.w^2} \cdot CH$$

a když si zopakujme, že je **:**

$$\frac{k^2 q_0}{q} = \frac{k^2 w^2}{v^2} = \frac{2\,k^2 w^2}{c^2} = \frac{2\,k^2 u^2}{w^2} = \frac{2\,k^2 t_c^2}{t_w^2} = \frac{k^2 t_v^2}{t_c^2} \qquad (a)$$

pak :

$$\frac{k^2\, t_v^2}{t_c^2} = \text{----------------} = \frac{2\,.G\,.\,M^*\ .\,c^2}{{}^*c^2.{}^*x.\ 2.\ k^2.w^2}\ .\ CH$$

a modré „útvary“ jsou jedničky, tak :

$$\textbf{(a)} \qquad 1 = \frac{2\,.G\,.\,M^*}{{}^*c^2.{}^*x}\ .\ CH$$

M* >musí< korespondovat podle **m / m₀ = x_c / x_v** …., plyne to z Lorentze, tedy buďiž **:**
m = (c² v t_c) anebo **m₀ = (v² c t_v)** a v rovnici (a) je vidět rozdíl mezi (1) v té dvojce…

Nyní **pozor :** bylo řečeno, že **: „ …**tedy vyjde ve jmenovateli (1) buď ***c² nebo *w² nebo *u² ,**
kteréžto může být ovšem vybráno až v důsledku „tvarování“ M* do rovnováhy.

$$\textbf{(a)} \qquad 1 = \frac{2\,.G\,.\,M^*}{{}^*c^2.{}^*x}\ .\ CH = \frac{c^2\,.\,G\,.\,(\,v^2\ c\ t_v\,)}{v^2 \qquad c^2\,.\ x_c}\ .\ CH = \frac{G\ .\ t_v}{t_c}\ .\ CH = \frac{G\,.\,w}{v}\ .\ CH$$

Je vidět, že přecejen Vanýsek měl v rovnici chybu, tedy bude **:** **CH = v / w** a rovnice (1) opravená je **:**

$$q = \frac{4\pi\ G.\rho}{3\ H^2}\ .\ CH = \frac{(4\pi)\,.\,G\,.\,m_0\,.\,t_w^2}{(3)\quad x_c\,.\,x_{HV}^2}\ .\ \frac{v}{w} = \frac{G\,.\,(\,v^2\ c\ t_v\,)\,.v}{c^2\,.\,x_c\,.\,w} = \frac{G\,.\,m_0\,.\,v}{2\ v^2\,.\,x_c\ w}$$

$$2q = \frac{G\,.\,m_0\,.\,v}{v^2\,.\,x_c\,.\,w} = \frac{G\,.\,m_0}{w^2\,.\,x_v}\ .\ \frac{t_v}{t_w} = 1 = \frac{G\,.\,m}{w^2\,.\,x_c}\ .\ \frac{t_v}{t_w}$$

$$q = \frac{4\pi\ G.\rho}{3\ H^2}\ .\ CH = \frac{(4\pi)\,.\,G\,.\,m_0\,.\,t_w^2}{(3)\quad x_c\,.\,x_{HV}^2}\ .\ \frac{t_c}{t_v} = \frac{(4\pi)\,.\,G\,.\,m_0}{(3)\quad x_{HV}^3\ \ H^2}\ .\ \frac{t_w}{t_v}$$

a stojí za povšimnutí, že $\frac{t_w}{t_v} = \frac{t_c^2}{t_v^2}$

A tak Vanýskova rovnice pro decelerační parametr musí mít tvar poopravený o gravitační rudý posuv, ten, co je zodpovědný za ohyb fotonu při jeho průletu kolem Slunce…. **:**

$$q = \frac{4\pi\ G.\rho}{3\ H^2}\ .\ \frac{\Delta\,\nu}{\nu}$$

a proto i Lorentzův opravný činitel **γ = $\sqrt{1 - v^2 / c^2}$** trpí toutéž závadou ….a trpí jí i Heisenbergrův princip neurčitosti…
………..nelíbí se Vám to ? Mě ano. (doufám, že tu není chyba >překlepová<, pokud je, tak „se“ opraví)
Vanýsek dále uvádí pohybové rovnice, ale **:** (ale není to dobře)

$$\frac{(dR/dt)^2}{R^2} - \Lambda c^2 + \frac{\alpha . c^2}{R^2} = \frac{8\pi . G . \rho}{3}$$ **první pohybová rovnice**

$$2\,\frac{(d^2R/dt^2)}{R} + \frac{(dR/dt)^2}{R^2} + \frac{\alpha . c^2}{R^2} = -\,\frac{8\pi . G . p}{c^2}$$ **druhá pohybová rovnice**

Celá „gigantochyba“, kterou fyzika dělá je, že nepřipouští možnost tři dimenzí času a nerespektuje různé chody-tempa-odvíjení každé časové dimenze, které jsou příčinou změny velikosti hmotnosti.

01.05.2003

ing. Josef Navrátil, Kosmonautů 154, Děčín 405 01, Czech Republic
e-mail : j_navratil@volny.cz
www : www.volny.cz/j_navratil
http://big-bang.webpark.cz/

* * * * *

poznámky

RNDr.V.Ullmann

http://www.sweb.cz/AstroNuklFyzika/strana3.htm

Einsteinovy rovnice gravitačního pole :

$$G_{ik} \equiv R_{ik} - \frac{1}{2} g_{ik} R = \frac{8\pi G}{c^4} T_{ik}$$

$G_{ik} \equiv R_{ik} - (1/2)\, g_{ik} R = k \,.\, T_{ik}$

$R_{ik} - (1/2)\, g_{ik}R - \Lambda.g_{ik} = (8\pi G/c^4)T_{ik}$,

$R_{ik} = (8\pi G/c^4) . (T_{ik} - {}^1/_2\, g_{ik}\, T)$

$R - 2R = T. \qquad 8\pi G/c^4$

$x - 2x = m.c^2 . c^2.x /m .c^4$ Newton

1 = 1

$\Delta\varphi = 4\pi G\rho = \Delta\varphi = (1/2)k.\rho.c^4$;

$k = 8\pi G / c^4$

$R^{oo} \approx (1/c^2).\Delta\varphi$; $R^{oo} = (1/2)\, k .\rho.c^2$; $R^{ik} = k.(T^{ik} - (1/2)g^{ik} T)$

$g_{oo} \approx -(1 + 2\varphi/c^2)$, $g_{oo} = -(1 + 2\varphi/c^2)$,

$T^{oo} = \rho.c^2$

$T^{ik} = \rho.c^2V^iV^k$ - Za předpokladu malých rychlostí můžeme položit $V^i = (1,0,0,0)$, $T^{oo} = \rho.c^2$

$G_{ik} = K . T_{ik}$; $k==K/A$; $A.(R_{ik} - (1/2)g_{ik}R) = K.T_{ik}$.

tenzorem energie-hybnosti T_{ik}

kde G je Newtonova gravitační konstanta a Λ je kosmologická konstanta.

gravitačního pole popsaného složkami metrického tenzoru g^{ik}.

hustotou hmoty~energie T^{oo}

$R = \sqrt{[{}_{\alpha=1}\Sigma^3 (x^\alpha - x'^\alpha)^2]}$ je vzdálenost z jednotlivých míst x'^α

Ricciho tenzor křivosti s přesností 1.řádu v h_{ik} má tvar R_{ik}
metrickým tenzorem g_{ik}
tenzorem energie a hybnosti T^{ik}
Tenzor G_{ik} se nazývá **Einsteinův tenzor** ; G_{ik} je lineární funkcí tenzoru křivosti
potenciálem φ
V rovinném prostoročase (kde není gravitace) je $G_{ik} = 0$.

(7.10.2003)
Poznámka :
= veličinový (rozměrový) pohled na složité rovnice (a popis pocení koně) ze str. 80 **:**

$\boxed{R_{ik} = x = R}$ $\boxed{T_{ik} = m\,.\,c^2 = E = m\,x^2/t^2}$

$R^{00}\,.\,R^3 = R_{ik} = x$ $T^{00}\,.\,R^3 = T_{ik} = E$

$\boxed{R^{00} = \varphi/c^2 = G\,.\,\rho/c^2 = 1/x^2 = 1/R^2}$ $\boxed{T^{00} = m\,.\,c^2/x^3 = \rho\,.\,c^2 = E/x^3 = m/x.t^2}$

$\boxed{\varphi = k\,.\rho\,.c^4 = G\,.\,\rho = 1/t^2}$ $\boxed{k = G/c^4 = t^2/m\,.\,x}$

<u>*skalární potenciál*</u> $\varphi_{gr}(r)$ = - G . M / r a má rozměr rychlosti na druhou $\varphi_{gr}(r) \Rightarrow m^2/sec^2$

$$\boxed{R^{00} = \varphi/c^2 = G\,.\,\rho/c^2 = k\,.\,\rho\,.\,c^2 = k\,.\,T^{00} = 1/x^2}$$
$$\Downarrow \qquad \Downarrow$$
$$\boxed{\varphi/G = \rho = T^{00}/c^2 = m/x^3} \quad \varphi/R^{00} = c^2$$

R - 2R = T.8πG/c⁴
$x - 2x = m.c^2\,.\,c^2.x/m\,.c^4$ **Newton**
$1 = 1$

$R_{ik} - (1/2).\; g_{ik}\; .\, R = k\; .\; T_{ik}$
$R - (1/2).\,[\,-(1 + 2\varphi/c^2)\,].\,R = 8\pi G/c^4\,.\; m.c^2$
$x - [\,(1/t^2)/c^2\,]\,.\,x = [\,(c^2.x/m)/c^4]\,.\,m.c^2$ ………………………….Newton - parabola
$x - \frac{1}{2}\,.\,x = \frac{1}{2}\,.\,x$

A pořád je to Newton a Newton a Newton, ať si ho upraví Einstein či Fridman či Poincare, či kdoholiv do třebas „Geometrodynamických rovnic“ anebo jakýchkoliv rovnic, pořád …veličinově je to Newton, veličinově je to vztah veličin x – délka ; t – čas ; m – hmota….pořád je to vztah podle Newtona a pořád je to :

$$1 = k\,.\,m/c^2\,.\,x = k\,.\,t^2\,.\,m/x^3$$

a pokud umíme nalézt „co to je to <u>*k*</u>“ a pokud umíme nalézt za písmenko m

(13.11.2004) Pane Ullmann ….

Einsteinovy rovnice gravitačního pole :

$$G_{ik} \equiv R_{ik} - \frac{1}{2} g_{ik} R = \frac{8\pi G}{c^4} T_{ik} \qquad (01)$$

$G_{ik} \equiv R_{ik} - (1/2)\, g_{ik}\, R = k\; .\; T_{ik}$

$$R_{ik} - (1/2)\ g_{ik}\ R - \Lambda . g_{ik} = (8\pi G/c^4)\ .\ T_{ik},$$
$$R_{00} - (1/2)\ g_{00}\ R^3 = k\ .\ T_{00}$$
$$R - 2R - 0 = (8\pi G/c^4)\ .\ T$$
$$x - 2x = [\ (c^2.x\ /m)/\ c^4\ ]\ .\ m.c^2 \qquad \text{Newton (01*)}$$
$$\mathbf{1 = 1}$$

A tak Einsteinova rovnice gravitačního pole (složitý to výtvor lidských mozků) je pořád a pořád VELIČINOVĚ obyčejný Newton ;(a přece se točí…) a pořád to bude veličinově vztah m-hmoty vůči dvěma veličinám prostoročasovým x- délka a t-čas, tedy vztah m versus $x^*.\ t^*$; a pořád příroda sama „neví“ o nějakých lidských vjemech a pocitech , a vědět nebude „co to je pot koně“….; ona si bude stále k o n a t vztahy veličin, vztahy m ; x ; t po svém …..

A pokud se najde důvod a pozná možnost a pravda o tom, že i toto písmenko „**m**“ se dá **odsubstituovat** – nahradit dvěma veličinami x a t , tak pak bude vesmír nejen matematicky, ale i fakticky dvouveličinový.

Páni fyzikové, pište si jak chcete složitá vyjádření „pozorovaných“ stavů, pište si jak chcete složité rovnice, nakonec všechny se stejně dají stylem viz výše zjednodušit směrem k veličinovému vyjádření, k vyjádření „jak to sama vnímá příroda“ ,a tak si to popisujte složitě „lidsky“ třebas ještě 100 let, tímto způsobem si oddalujete pravé poznání přírody…..je dvouveličinová. (pozn. z 13.11.2004)

(7.10.2003)

Poznámka :

= veličinový (rozměrový) pohled na složité rovnice (a popis pocení koně) ze str. 80 :

$$\boxed{\mathbf{R_{ik} = x = R}} \qquad \boxed{\mathbf{T_{ik} = m\ .\ c^2 = E = m\ x^2/\ t^2}}$$
$$\mathbf{R^{00}\ .\ R^3 = R_{ik} = x} \qquad \mathbf{T^{00}.\ R^3 = T_{ik} = E}$$

$$\boxed{\mathbf{R^{00} = \varphi\ /\ c^2 = G\ .\ \rho\ /\ c^2 = 1\ /\ x^2 = 1\ /\ R^2}} \qquad \boxed{\mathbf{T^{00} = m\ .\ c^2\ /\ x^3 = \rho\ .\ c^2 = E\ /\ x^3 = m\ /\ x.t^2}}$$

$$\boxed{\mathbf{\varphi = k\ .\rho\ .c^4 = G\ .\ \rho = 1\ /\ t^2}} \qquad \boxed{\mathbf{k = G\ /\ c^4 = t^2\ /\ m\ .\ x}}$$

__skalární potenciál__ $\varphi_{gr}(r) = - G\ .\ M\ /\ r$ a má rozměr rychlosti na druhou $\varphi_{gr}(r) \Rightarrow m^2/sec^2$

$$\boxed{\mathbf{R^{00} = \varphi\ /\ c^2 = G\ .\ \rho\ /\ c^2 = k\ .\ \rho\ .\ c^2 = k\ .\ T^{00} = 1\ /\ x^2}}$$
$$\Downarrow \qquad \Downarrow$$
$$\boxed{\mathbf{\varphi\ /\ G = \rho = T^{00}\ /\ c^2 = m\ /\ x^3}} \qquad \mathbf{\varphi\ /\ R^{00} = c^2}$$

A pořád je to Newton a Newton a Newton, ať si ho upraví Einstein či Fridman či Poincare či Hála Vojtěch či kdoholiv do třebas „Geometrodynamických rovnic“ anebo jakýchkoliv rovnic, pořád …**veličinově je to Newton**….veličinově je to vztah veličin x – délka ; t – čas ; m – hmota….pořád je to nelineární gravitace Newtona :

$$\mathbf{1 = k\ .\ m\ /\ c^2\ .\ x = \underline{k}\ .\ t^2\ .\ m\ /\ x^3} \qquad \mathbf{(\ **\ )}$$

A jednou se ukáže, že „k“ není jen číselná konstanta „co odkoupila rozměr“ ,aby rovnice byla rovnicí a seděla i rozměrově, ale jednou se bude zkoumat její pravý význam (je totožný s gravitonem), význam též veličinový, tj. že bude zkoumána úvaha (viz mé spekulace) **:**

$k = 2.t_c\ /c.t_v$ atd. Z rovnice (**) pak dostaneme nelineární rovnici parabolickou. Tedy : (opis)

Moje vize spekulací a úvah pro parabolické vyjádření gravitace

$G_b = c / t_w . t_v = 6{,}6712.10^{-11} = G^*$; $G_a = 2.t_c / c.t_v = 6{,}6712.10^{-11} = G^*$

$c = R_v . H = X_{HV} / t_w$

$X_{HV} = 1{,}3471999 . 10^{26}$ m $= R_v$

$t_w = 4{,}4937756 . 10^{17}$ sec.

$t_v/t_c = 10^{+1}/10^{-1}$ - opravný činitel z vlivu volby jednotek

$\rho_b = H^2 / G_b = (1/t_w^2) . (t_w\, t_v / c) = 1 / (4{,}49.10^{17})^2 . 6{,}6712.10^{-11} = t_v / R_v = 10 / 1{,}34.10^{26}$

$= 7{,}46 . 10^{-26}$ / kg/m^3 /

$\rho_a = ½\, H . G_a . t_v^2/t_c = ½ \; (1/t_w) . (2\, t_c/c.t_v) . (t_v^2/t_c)$

což znamená, že ρ_b => ρ_a => ρ

což znamená, že $\rho . c = H . t_v = 7{,}46 . 10^{-26} . 3.10^8 = 0{,}22253 .10^{-17}. 10^{+1}$

$\rho = H . t_v / c = G_b . t_v^2 / c^2$

$\rho . G . H^{-2} = 1$ >>>>> fyzika současná

$\rho . c / H . t_v = 1$ >>>>> já .....což znamená, že

$\rho . c . t_w / t_v = \rho . c . \sqrt{2}. t_c^2/t_v^2 = \rho . c . k . m / m_0 = 1 = \rho . c . (t_c/t_v) . m / m_0$

čili : $(G_a.R.H . t_v/t_c) = 2 = G_a.R.H . m_o . c / m . v$

kde: G_a ; G_b – grav.konstanta

$R = X_{HV}$ – vzdálenost na hranici pozorovaného vesmíru

H – Hubbleova konstanta čili $1/H = t_w$ - věk vesmíru

$c = x_c / t_c$ rychlost světla ; $v = x_v / t_v$; $c = x_{HV} / t_{vv}$

(age of universe),

$t_v/t_c = 10^{+1} / 10^{-1}$ ....zjištění o posunutí řádů při volbě jednotek

---

lim 1/x = 0/1 , lim 1/x = ∞/1

http://mathworld.wolfram.com/Infinity.html

x -> ∞ **x** -> 0^+

---

fyzika říká : $\rho. G . H^{-2} = 1 = (m/R_v^3)\, (c^2.R_v/m)\, (t_w^2)$

já říkám $\rho. c . H^{-1} . t_v^{-1} = 1$ což znamená, že : $\rho \sim t_v/R_v$

$\rho = H . t_v / c = G_b . t_v^2 / c^2 = H^2/ G_b$

$1/2\{ G_a.R_v.H . t_v/t_c \} = 1 = G_a.R_v.H .m_o.c / m.v$

$G = (c^2.x) / m$; $G_a = 2.t_c / c.t_v$; $G_b = c/t_w.t_v$; $c = x_c/t_c$; $v = x_v/t_v$

$m_v = x_{HV}^2. t_v$ - veškerá hmota ve vesmíru v čase t_w = současnost

$X_{HV}=c . t_w$

$(c/t_w.t_v) \quad . \quad x_{HV}^2 . t_v \quad . \quad 1/c^2.x_{HV} = 1$

$G_b \quad . \quad m \quad . \quad 1/c^2.x_{HV} = 1$

$(3.10^8/4{,}49.10^{17}.10^{+1}) .(1{,}34.10^{26})^2.10^{+1}) . \quad 1/c^2.x_{HV} = 1$

$2 . t_{vv}^3 . t_c^1 = x_{HV}^2$ ....nebo $2 . t_{vv} . t_c^3 = x_c^2$

---x---

$$1 = \frac{c}{t_w \;.\; t_v} \;.\; \frac{(x_{HV}^2 \;.\; t_v)}{c^2 \;.\; x_{HV}} = \frac{G^* \;.\; (M^*) \;.\; t_w^2}{x_{HV}^3} = \frac{G^* \;.\; \rho}{H^2}$$

$$1 = \frac{2{,}99 \;.\; 10^8}{4{,}49 .\; 10^{17} \;.\; 10^{+1}} \;.\; \frac{1{,}34^2 \;.\; (10^{26})^2 \;.\; 10^{+1}}{9 \;.\; 10^{16} \;.\; 1{,}43 \;.\; 10^{26}} = \frac{6{,}67.10^{-11} .\; (1{,}7.10^{52} \;.\; 10^1) \;.\; 20 \;.\; 10^{34}}{1{,}34^3 \;.\; (10^{26})^3}$$

Podle této úvahy se gravitační konstanta s časem mění a změna se projevuje ročně až na jedenáctém místě za desetinnou čárkou,je to měřitelné ?? nebo zjistitelné jinak ?? (Změna G za rok by byla $1{,}4 \;.\; 10^6$ s / 1 rok) **:**

$$G = \frac{2{,}99 \;.\; 10^8}{(\,4{,}49 \;.\; 10^{17} + 1{,}4 \;.\; 10^6\,) \;.\; 10^{+1}} = \frac{3 \;.\; 10^7}{44900000001{,}4 \;.\; 10^6} = \frac{30{,}0}{449000000001{,}4}$$

Umí to někdo vyvrátit ??, vyvrátit to, že se gravitační konstanta mění s časem ??

---x---

(poznámka) : píše Michálek na (http://mujweb.cz/Spolecnost/michalek/Ph12-17.htm) :

$m = h / c_{,} = 6{,}626 \;.\; 10^{-34} / 9 \;.\; 10^{16} = 7{,}35 \;.\; 10^{-51}$ kg =>

c = rychlost světla ve vakuu = 2,997 924 580 . 10^8 m . s^{-1} I 6 I.
Pro výpočty zaokrouhlována na 3 . 10 ^{8} m . s^{-1}.
Takže nejmenší možná "těžká" hmota fotonu / při kmitočtu ?= 1 / je 7,35 . 10^{-51} kg.

==.

" ρ_c " = t_v / R_v čímž chci říci, že kritická hustota hmoty ve vesmíru je úměrná poloměru vesmíru , tedy vzdálenosti na hranice pozorovatelného vesmíru .-.-.-.-.-.-.-.-.-.-.

M_v = $x_{HV}^2 .\; t_v$ čímž chci říci, že veškerá hmota vesmíru (číselně) se vejde do plochy vesmíru (číselně)…

t_w – věk vesmíru
x_{HV} - vzdálenost na hranice pozorovatelného vesmíru
R_v - poloměr vesmíru současný
t_v ; t_c - opravný činitel

<u>Nepochybně jsou zajímavá zjištění, že :</u>

$G \;.\; \rho_c \;.\; t_w^2 = 1$ **$(\; c / t_w .t_v \;) \;.\; (\; t_v / R_v \;) \;.\; (\; t_w^2\;) = 1$**

Anebo :

c / v(z) = G / h ….kde c – rychl.světla ;
v(z)– rychl. Země kolem slunce = 29,7838 km / sec.;
h – Plankova konstanta (6,626 069 3 ± 0,000 001 1) × 10^{-34} J·s.
G – gravitační konstanta

.-.

anebo :

$1 / c^5 \;.\; k = 1 / 2{,}421606.10^{42} \;.\; 1{,}720209895 \;.\; 10^{-2} = 1 / 4{,}1656703 \;.\; 10^{40}$ =
= (gravitační přitahování / gravitační odpuzování)

k – Gaussova gravitační konstanta

.-

anebo :

$(M_s . c^2 / L_s) . 10^{-2} = t_w = (1{,}9891 . 10^{30} . 8{,}9874 . 10^{16} / 3{,}978 . 10^{26}) . 10^{-2} = 4{,}4937756 . 10^{17} . 10^{+1}$ sec.

- řádové posunutí důsledkem volby jednotek

kde $L_s = '' . v(z)^2 . x(z) . G$ / v(z) – rychlost Země kolem Slunce ; x(z) – vzdálenost S-Z /

.-.

Anebo : $c . t(r) = 9{,}46078 . 10^{16}$ m => světelný rok

$\sqrt{c . t(r)} = \sqrt{\underline{0{,}3075838^2} . (10^8)^2 . 10^{+1}}$

číslo parseku

tedy : $3{,}075832^2 . (10^8)^2 . 10^{-1}$ pc $= 9{,}46078 . 10^{15}$ m

$(pc)^2 \quad . 10^{-1} = (\quad c . t(r) \quad)$

$(pc)^2$ = jeden světelný rok . 10^{-1}

- řádové posunutí důsledkem volby jednotek-

.-.

Anebo : $'' \rho_c '' = (1/R_v).(t_v/ t_c) = M_V / x_{HV}^3 = x_{HV}^2 . t_v / x_{HV}^3 . t_c$

(ρ_c – hustota kritická)

čili řádová posunutí jsou vidět na více místech, tedy ukázkově :

moje hypotéza		jejich fyzikální porovnání
$M_V = x_{HV}^2 . t_c = 1{,}8149475 . 10^{54} . 10^{-1}$ kg	//	$M_E = 2\pi R_E . \rho_E = 2 . 10^{53}$ kg
$\rho_V = 1 / x_{HV} . t_c = 7{,}4228083 . 10^{-27} . 10^{-1}$ kg/m³	//	$\rho_E = 10^{-26} \sim 10^{-28}$ kg/m³
$T_V = t_w . t_v = 14{,}24 . 10^9 . 10^{+1}$ let	//	$t_E = 6 . 10^{17}$sec. $= 20 . 10^9$ let
$= 4{,}4937756 . 10^{17} . 10^{+1}$ sec.		
$X_{HV} = R_V . t_c = 1{,}3471999 . 10^{26}$ m.	//	$R_E = 10^{26}$ m
$= 1{,}3471999 . 10^{27} . 10^{-1}$ m		

$c = X_{HV} / t_w = 1{,}3471999 . 10^{26}$ m/ $4{,}4937756 . 10^{17}$ sec. $= 2{,}9979246 . 10^8$ m / sec.

Jak fyzikové říkají, že jim chybí ve vesmíru 10^2 kg hmoty do standardního modelu (která je „ukryta“ někde v podobě >temné studené hmoty, energie< anebo jí representují neutrina), tak tento „problém“ 10^2 kg bude zakopán v těch řádových posunutích z excentricity volby jednotek ; a ona jim „tam ve vesmíru“ žádná hmota vlastně chybět nebude)

(nevylučuji chybu „stvořenou“ narychlo psaním pro dopis panu Katscherovi) (11.11.2002)

✦

GRAVITACE

A . A = B + B

$A^2 = 2B$ (parabolic)

$1 = 2/A \; . \; B/A$ …………………… $1 = 2/A \; . \; B_i^n/A_j^n$

$1 = (2t_c/c.t_v) . (c^2.v.t_c) . (1/c^2.x_v) . \; t_v/t_c$ (grav. red shift)

$1 = G_a \; . \; m \; . \; 1/c.x \; . \; \triangle t/t$

$1 = G_a \; . \; (x_i^n . t_j^n / x_k^m . t_l^m)$

$1 = G_a$. „ linearity“ = „quadrat“

1 = (2/c).(v/c) …. parabolic ≡ macrocosmos

✦

Klasifikace kuželoseček a kvadrik

Paraboloid. Pokud je v rovnici kvadrát nějaké souřadnice s nulovým koeficientem a přitom její první mocnina s nenulovým a rovnice závisí na všech souřadnicích, dostáváme **paraboloid** (resp. **parabolu** pro $n = 2$). (Vždy, když v rovnici zbude nějaký lineární člen, lze vhodným posunem souřadnic vynulovat člen absolutní.)

Parabola má rovnici typu $\mathbf{y = x^2}$ a v trojrozměrném prostoru existuje **eliptický** paraboloid (tvaru parabolického zrcátka, které odráží paprsky jdoucí z ohniska do rovnoběžných směrů) o rovnici typu

$$\mathbf{z = x^2 + y^2}$$

a hyperbolický paraboloid (tvaru sedla, ať na koni nebo na horách) s rovnicí typu

$$\mathbf{z = x^2 - y^2}$$

Rozumná funkce z, která má minimum v bodě (0,0), se v přiblížení lineárně kvadratickém chová právě jako eliptický paraboloid.

✦

30.07.2001 - Jeden z postulátů teorie relativity říká, že neexistují žádné prostředky, kterými bychom mohli odlišit gravitační působení od zrychlení. Co ale takový výrok znamená v praxi?
Není možné odlišit zrychlení od homogenního gravitačního pole. Homogenní gravitační pole je samozřejmě určitou idealizací (stejně tak je ovšem určitou idealizací konstantní zrychlení), množina hmotných objektů vykazuje ve svém působení samozřejmě určité "nerovnováhy". Jedním z důsledků těchto nehomogenit jsou třeba slapové jevy (příliv a odliv), reálná gravitační pole se proto někdy označují také jako "slapová".

Pavel Houser

✦

(12.11.2004) (opis)
(L.Motl) Ovsem take muzete sledovat rotaci jednotlivych galaxii. Jednotlive hvezdy rotuji v galaxii podobne jako planety kolem Slunce, ale presne tempo rotace zavisi na rozdeleni hmoty v Galaxii. Realita je takova, ze galaxie rotuji temer jako gramofonove desky, zatimco podle Newtonovych nebo Einsteinovych gravitacnich zakonu by mely hvezdy blizko stredu rotovat mnohem rychleji.(Navrátil) O.K. , ale je to zcela potvrzeno ? anebo to je vypozorováno jen u jedné galaxie ?
Dá se pozorování několika galaxií zobecnit na celý vesmír ? A už to tak páni fyzici udělali ?
Muzete vyresit inverzni problem - jake rozdeleni hmoty musi byt v Galaxii, aby podle gravitacnich zakonu rotovaly hvezdy tak, jak je vidime rotovat. Cokdyž neplatí pro tu galaxii Newton v tom smyslu, že gravitace Newtonova pro třebas 9 planet kolem hmotného tělesa co má 98% hmoty soustavy, se koná v >nezakřiveném prostoročase< (zakřivení je pro celý systém zanedbatelné) ale máme-li galaxii, cokdyž vezmu-li sekeru a vyseknu tu galaxii pro „lokálně“ zkoumání, tak v jejím objemu se může zjistit natolik zakřivený časoprostor, že pozorovatel „zvenčí“ z jiné soustavy pak vidí, že galaxie rotuje jako gramofonová deska – jakože by tu neplatil Newton, ale po korekci té křivosti by Newton platil a tím by se nemusela „dodávat“ galaxii ona neviditelná hmota. Co vy na takovou úvahu, či takovou, ale ještě vylepšenou úvahu, čili lze postavit úvahu tak, aby se „gramofonová deska“ dala vysvětlit jinak než „dodáváním“ hmoty do periferie galaxie ??
Kdyz to spoctete, zjistite, ze v galaxii je mnohem vice hmoty, nez vidime ve hvezdach - asi petkrat - a vetsina je "na periferii".

✦

stavba škály časů a vzdáleností : (zvolená rozpětí)

$$\frac{x_p \text{ –(Planckova délka)}}{t_p \text{ –(Planckův čas)}} = \frac{x_c}{t_c} = c = \frac{x_{HV} \text{ –(hranice vesmíru)}}{t_w \text{ –(věk vesmíru)}}$$

$$\frac{\mathbf{0,4051 . 10^{-34} \text{ metrů} = x_p}}{\mathbf{1,3510 . 10^{-43} \text{ sekund} = t_p}} = \frac{\mathbf{0,7386 . 10^{-4} \text{ m} = x_c}}{\mathbf{2,4630 . 10^{-13} \text{ s} = t_c}} = \frac{\mathbf{1,3470 . 10^{+26} \text{ m} = x_{HV}}}{\mathbf{4,4930 . 10^{+17} \text{ s} = t_w}}$$

x_p | x_c | x_{HV}
|——————————|——————————|
$0{,}4.10^{-34}$ ½ **$0{,}7.10^{-4}$** ½ **$1{,}3.10^{+26}$**

t_p | t_c | t_w
|——————————|——————————|
$1{,}3.10^{-43}$ ½ **$2{,}4.10^{-13}$** ½ **$4{,}4.10^{+17}$**

$x_p . x_{HV} = x_c^2$
$t_p . t_w = t_c^2$

$K . t_w = \sqrt{2} . t_c$
$k . t_v = t_c/\sqrt{2}$
$K . t_w . k . t_v = \sqrt{2} . t_c . t_c/\sqrt{2}$
$K . k . t_v . t_w = t_c . t_c$
$1 . t_v . t_w = t_c^2$

$\sqrt{2} . t_c$ $\quad \sqrt{2} . 2{,}463 . 10^{-13}$

$$K = \frac{}{t_w} = \frac{}{4{,}403 \, . \, 10^{+17}} = 0{,}775252 \, . \, 10^{-30}$$

$$k = \frac{t_c}{\sqrt{2} \, . \, t_v} = \frac{2{,}463 \, . \, 10^{-13}}{\sqrt{2} \, . \, 1{,}351 \, . \, 10^{-43}} = 1{,}2899 \quad . \, 10^{+30}$$

$$c^2 / k^2 . v^2 = 1 /(1 - k^2 v^2 / c^2) = m . t_v / k . m_o . t_c \quad \Rightarrow \quad c^2 = 2.k^2 . v^2$$

$$\frac{x_c}{k^2.v.x_v} = \frac{2.t_c}{c.t_v}$$

$$\Downarrow$$

$$\frac{2{,}99793 \, . \quad 10^{+7}}{k^2 \, . \, 2{,}11 \, . \, 10^{8} . \, 2{,}11 \, . \, 10^{+9}} = \frac{2 \, . \quad 10^{-1}}{2.99792 \, .10^{8} . 10^{+1}}$$

$c = 2.99792 \, . \, 10^{+8}$; $v = k \, . \, 2{,}11 \, . \, 10^{8}$
$x_c = 2{,}99792 \, . \, 10^{+7}$; $x_v = k \, . \, 2{,}11 \, . \, 10^{+9}$
$t_c = 1 \quad . \, 10^{-1}$; $t_v = 1 \quad . \, 10^{+1}$

Všude je vidět ona řádová posunutí z vlivu „naší nesouměrné volby jednotek“
asi duben 2001 (a plus pozdější korekce 11/2001)

✦

SOS

Pane profesore (RNDr. Vojtech Ullmann) 06.11.2004

Říká se, že lékař se musí naučit vcítit se do pacienta, že pak sám lépe léčí. Pokuste vcítit se-podívat se „na problém“ mýma očima, mým viděním :

Ve vesmíru neexistuje víc **základních** veličin než je x – délka ; t – čas ; m – hmota (ostatní jsou z těchto tří >nakombinovány<). Ve vesmíru veškerá hmota – její složitost… až k DNA je sestrojena ze tří kvarků a tří leptonů . Skoro už NIC VÍC… Takže když Vy fyzikové se bavíte ve vědeckých knihách nad složitými rovnicemi, grupami, maticemi, integrály…., tedy říkáte-li >potenciál<, >hybnost<, >konečná rychlost šíření<, >dopplerovský posun<, >zákon zachování<, >dynamický< atd. atd., tak to vlastně jsou **výplody člověka,** pocitovky člověka. Příroda sama vůbec neví co to je dynamický, teplo, co je záření černého tělesa, co horizont událostí, co to je pot koně když táhne bryčku…,to vše jsou jen a jen „lidské vjemy a lidské pojmy“, jsou to asociace mozku z vjemů okolí…příroda o tom nic neví (**příroda by si konala své** pochody tj. nikoliv „napětí“ coby pocitové vyjádření člověka, což je fyzikálně síla na plochu → F/x^2 , ale příroda jen ví, že kombinovala **$m \, . \, x_1 / x_2 \, . \, x_3 \, . \, t_1 \, . \, t_2$** **i kdyby náhle lidstvo zahynulo**); ona „ví“ jen ty tři své veličiny a dál nanejvýš „ví a umí“ jejich nesmírný počet kombinačních sestav a uskupení, které my lidé pojmenováváme jako : rotace, gluon, Schwarzschildova mez, precese, radioaktivita, kapacita…atd. jak bych to vše mohl jmenovat doaleluja. Opakuji : vše to jsou jen naše lidské pojmy ! ! označované lidmi a to v matematických symbolech-vzorcích-rovnicích, kterých je něurekom ač pro přírodu jsou to jen bezvýznamné symboly (!) neb ona „ matematiku zná jen jako kombinace svých dimenzí veličin a hmoty“. Jinou pojmovou symboliku matematiky příroda nezná.

Proč tedy stále člověk- Vy fyzikové- lpí na „vysvětlování“ jevů (co je ve vesmíru pozoruje) „lidskými prostředky“? …příroda neví, že „má“ kosmické záření a tím že dělá lidem rakovinu kůže. Když to příroda nepotřebuje „vědět“ proč to zkoumáme „ po lidsku“ a nikoliv „po přírodovecku“ ? Proč už konečně někdo nepostaví matematicky tu nesmyslnou možnost : přetransformovat „*pot koně když táhne bryčku*“ do dvouveličinových znaků….jak to dělá sama příroda. ?

Proč pořád musí člověk do těch „kombinačních seskupení dvou veličin a jejich dimenzí + hmota“ dávat „lidské pocity“ třebas :
$A\ \psi_n(x) = a_n\ .\ \psi_n(x)$. → copak toto není „pocit“ člověka ? o jisté kombinační sestavě dimenzí a hmoty ? Takto se presentuje příroda ? „to“ ,tyto znaky, ona položí ráno na trávník ?
$N(t) = N_o\ .\ e^{-(\ln 2/T1/2)\ .\ t}$ → copak toto není „pocit“ člověka ? o jisté kombinační sestavě dimenzí a hmoty ?
$\mathbf{\nu + {}^{37}Cl \rightarrow {}^{37}Ar + e^-}$ → copak toto není „pocit“ člověka ? o jisté kombinační sestavě dimenzí a hmoty ?
$\mathbf{R_{ik} - \frac{1}{2} g_{ik} . R = (8 \pi G / c^4).T_{ik}}$ → copak toto není „pocit“ člověka ? o jisté kombinační sestavě dimenzí a hmoty ? Tomu přeci příroda sama nerozumí, naprosto tomu ona nerozumí i kdyby jste jí to přehazoval vidlemi, řvali na ní, nutili jí a ztvárnil to pro ní literárně do 1000 stran.

Pane profesore, troufám si i se svými chabými znalostmi fyziky veškeré složité fyzikální výpočty všech fyzikálních oblastí a různých teorií p ř e v é s t do „rozměrových rovnic“, tedy do veličinových rovnic s použitím pouze tří veličin x ; t ; m. A pokut to jde, pokud ve stínu té matematické složitosti rovnic stojí jejich >rozměrové – veličinové – dimenzionální< vyjádření, tak pak i toto vyjádření TAKÉ (!) platí krom těch složitých rovnic. Všechny složité rovnice nakonec končí u kombinací tří veličin s jejich dimenzemi. Fyzik řekne : G_{ik} je lineární funkcí tenzoru křivosti , zapíše matematicky a….a >vona to je< pro přírodu pouhá jedna délková dimenze mající rozměr jednotky metr coby lidský zvolený pojem nikoliv vesmírný.
$G_{ik} \equiv R_{ik} - (1/2)\ g_{ik}\ R = k\ .\ T_{ik} \qquad = x\ [\ m\ ]$ → dimenze délková mající rozměr metr
Vše lidské snažení mi připomíná tu legrácku nějakého Slováka (co si jí bez respektu k autorským právům opsal O.Klimánek) “ o složitosti “ , kdy rovnici 1 + 1 = 2 napsal složitě **:**

$$\ln(e) + \sin^2(p) + \cos^2(p) = \sum_{n=0}^{\infty} (1/2)^n \quad \ldots\ldots\ldots\ldots\ldots\ldots\ldots\ (\ aa\ )$$

A takto podobně Vy fyzikové stavíte poznávání přírody do „svých představ“ → „pot koně coby důsledek síly když táhne do kopce bryčku “ → (aa) ; a pak to dáte do rovnic
$\mathbf{\nu + {}^{37}Cl \rightarrow {}^{37}Ar + e^-}$ ……………………………………. (aa)
a příroda si tu událost udělá po svém : zkombinuje si *x & t & m* … (a přidá číselné koeficienty). Proč to příroda dělá jinak ? Proč někdo nezkusí ? vyjádřit „vše“ jednoduše ve dvojkové soustavě, ve dvou veličinách a jejich dimenzích ?,i kdyby to předem byl ztracený čas a ztracená námaha : vytvořit když už né rovnou teorii, tak aspoň koncepci postavení všech rovnic ve fyzice na dvou znacích….proč ? Vždyť i ta televize a počítač → „elektony a mezery“ „jede ve dvojkové soustavě“….proč ? Proč může vynakládat fyzikální věda celosvětově ve Fermilabech , urychlovačích a všech vědeckých ústavech světa tak strašně velké finance, a ona sama „věda“ nedá ani pětník na něco co je smysluplné a možné ? proč ? I kdyby to nebylo smysluplné a bylo pro mozek fyziků nemožné, proč by nemohla obětovat „kousek snahy“ : …když už vymrhala na jiné zbytečnosti tolik. Proč ještě kousek nedá na >dvouveličinový vesmír<, na dvouznakové ztvárnění rovnic ?

Proč strunové teorie – teorie vícedimenzionální mohou mít své financování a proč by nemohla mít moje „**dceřiná verze**“ téže strunové teorie ani pětník, jen z toho důvodu, že strunová pracuje s multidimenzemi jedné veličiny >délka< (co má 9 či 10 dimenzí) a moje se třemi dimenzemi času a třemi dimenzemi délky. (?). To je tak opravdu pro dnešní dobu a mozek vzdělaných lidí tak nepředstavitelný nesmysl ???, uvažovat o třech časových dimenzích ?... k tomu, aby to někdo vyzkoušel postavit to matematicky ? // Dal jsem do vyhledávače na internet heslo „tři časové dimenze"…nenašel nic, v celém světě neexistuje žádná lidská věta, která by to někdy řekla…jen já //.Opravdu si mám myslet, že jsem předběhl tak strašně dobu ?, že ve Vašich mozcích to nezapálí, že by to mohlo být možné ? Jednou se to stejně prozkoumat musí…jednou musí.

Vidím, že budou vědci raději zakládat kluby jako Sisyfos, aby se mohli vydovádět (utratit čas, pohladit ego) s proutkaři a tachyonovými blázny a diskutovat se šarlatány, mimozemšťany co sem přišli dělat kruhy v obilí a alternativními pavědci, než by se zamysleli nad možností tří časových dimenzí ? Proč vědcům **ne**dělá psychické potíže „pracovat" s devíti či desíti dimenzemi délkovými (byť některé považuje za zkompaktifikované) a dělá jim psychické potíže uznat m o ž n o s t zkoumat existenci tří časových dimenzí ?? Proč ???

Proč by to mělo být tak odsouděníhodné, kacířské, k upálení hodné to moje domnění, že hmota je ze dvou veličin sestrojená ? Proč ? za to dostávat tupá ponížení.? (nejen od Klimánků)

Jsem udiven …a jsem zklamán….
06.11.2004

ing. Josef Navrátil, Kosmonautů 154, Děčín 405 01
e-mail : j_navratil@karneval.cz
www : www.volny.cz/j_navrati
http://big-bang.webpark.cz/
http://dvouvelicinovyvesmir.wz.cz